

Нилската тиня и я правят извънредно плодородна. Този торъ отъ изгнили листа е сжщиятъ, който прави толкова плодороденъ и чернозема на нашата родна земя.

Ала Нилъ не носи само торъ.

Да се върнемъ наново къмъ картата. Между 10° и 20° сев. ширина, Бѣлиятъ Нилъ приема отдѣсно голѣмия си притокъ *Синия Нилъ*. Той иде отъ височинитѣ на Абисиния, а тѣзи височини сж много голѣми. Да запомнимъ това.

Въ Абисиния сжщо има две годишни времена — сухо и дъждовно — само че тѣ сж още по-рѣзко разграничени, отъ тѣзи на екватора. Сравнете сами дадената по горе таблица за валежитѣ при Менго съ тия при *Хондара* (гл. картата на стр. 28).

Я. Ф. М. А. М. Ю. Ю. А. С. О Н.

О 0 16 2 65 137 304 359 122 92 28

Д. Год.
О 1125.

Синиятъ Нилъ пресъхва съвсемъ презъ сухото годишно време. Отъ началото на юний, когато започватъ проливнитѣ дъждове по Абисиниитѣ планини, той започва наново да приижда прелива коритото си и се превръща на могъщъ и бѣсно спускащъ се по стрѣмнитѣ Абисин

ски планини потокъ. Той приижда лудо по пресъхналото си, разпукано и разпаднало се на ситни парчета земя корито, мѣкне съ себе си тази дребна прѣстъ и я носи въ Египетъ. Затова следъ зелената вода на Нилъ, която мѣкни водораслитѣ и треволицитѣ на Бѣлия Нилъ, приижда друга — съ жълтъ цвѣтъ.

Но работата не е въ цвѣта на водата. Частицитѣ прѣстъ, раздробени на прахъ, сж прекрасна минерална храна за растенията. За това, именно, колкото отиваме понадолу къмъ устието на рѣката, почвата става все по-тълста и по-плодородна.

И тѣй, екваториалнитѣ и тропическитѣ дъждове сж причина за прииждането на Бѣлия и Синия Нилъ. Бѣлиятъ Нилъ, до сливането си съ Синия Нилъ, събира несмѣтни богатства отъ изгнилъ торъ. Синиятъ Нилъ пѣкъ лудо развива своето корито и мѣкне несмѣтно богатство отъ ситна прѣстъ — най-добрата минерална почва.

Ето това е тайната на Нилъ. Тя е много проста. Да, много проста, но не забравяйте: много просто е, защото е вече открита.

